

ordning, der tilgodeser de sikredes interesser i tilfælde af et selskabs sammenbrud.

Hvorledes en sådan ordning i detaljer skal udformes vil kræve nærmere undersøgelser og forhandling og evt. aftaler mellem forsikringsselskaberne, ligesom tilfældet er for den lovpligtige automobilforsikring. Det foreslås derfor alene at lovfæste princippet om en sådan ordning, men at overlade den nærmere gennemførelse til industriministeren.

Til § 210 (§ 121c)

Bestemmelsen er uændret i forhold til gældende ret.

Kapitel 24

Udenlandske forsikringsselskaber

Til § 211 (§ 122)

Bestemmelserne svarer til gældende lov. Ifølge stk. 2 skal et udenlandsk selskab for at kunne drive forsikringsvirksomhed her i landet i sit hjemland være etableret som et aktieselskab eller et gensidigt selskab. Industriministeren kan dog gøre undtagelse herfra, hvilket er sket ved § 2 i handelsministeriets bekendtgørelse nr. 482 af 22. september 1975 om udenlandske forsikringsselskaber for så vidt angår selskaber med hjemsted inden for De europæiske Fællesskaber.

Ifølge stk. 3 må et udenlandsk forsikringsselskab, der i sit hjemland driver såvel livsforsikringsvirksomhed som anden forsikringsvirksomhed inden for samme selskab, drive tilsvarende virksomhed. Det er dog en betingelse, at selskabet for hver af de 2 former for virksomheder etablerer forretningsafdelinger, der i henseende til bestemmelserne i dette kapitel er selvstændige afdelinger.

Til § 212 (§ 123)

Bestemmelserne svarer til gældende lov. Kravet om, at det på selskabets dokumenter skal anføres, at forretningsafdelingen er indført i forsikringsregisteret, er dog ikke medtaget i forslaget. En sådan bestemmelse er unødvendig, fordi det kræves, at der på dokumenterne skal være angivet det registreringsnummer, hvorunder forretningsafdelingen er indført i forsikringsregisteret.

Til § 213 (§ 124)

Bestemmelsen svarer til gældende lov. Kravet om, at generalagenten ikke må være ude af rådighed over sit bo, er dog slettet, ligesom det er tilfældet for så vidt angår bestyrelsesmedlemmer og

direktører, jfr. forslagens § 88, der bygger på aktieselskabslovens § 52.

Herudover er der i stk. 1-3 foretaget redaktionelle ændringer, der tilsigter at bringe sprogbrogen vedrørende tegningsret m. v. i overensstemmelse med sprogbrogen i § 87, stk. 5, og § 97.

Til §§ 214-216 (§§ 125-127)

Bestemmelserne svarer til gældende lov. Det bemærkes dog, at henvisningen til dansk ret i § 215 som i den gældende lov inkluderer en henvisning til dansk international privat- og procesret.

Til § 217 (§ 128)

I forslaget er gældende lovs §§ 128 og 148 sammenarbejdet. Bestemmelsen i gældende lovs § 128, stk. 1, om at anmeldelsen skal foretages i en af ministeren foreskrevet fællesform, er erstattet af forslagens § 243.

Til § 218 (§ 129)

Bestemmelserne svarer til gældende lov. Dog er der i stk. 2 foretaget den ændring i forhold til gældende lov, at også selskabet hæfter. I modsætning til situationen i § 32 er der tale om et bestående selskab, der ikke bør kunne unddrage sig sin hæftelse.

Til § 219 (§ 130)

Iflg. stk. 1, 1. pkt., der svarer til gældende lovs § 130, stk. 1, må ingen erhvervsmæssigt her i landet medvirke til, at der tegnes direkte forsikringer for personer, der er bosat her i landet, danske skibe eller ejendele, der befinder sig her i landet, hos andre end danske eller her registrerede udenlandske selskaber. Hertil føjes en bestemmelse om, at dette ikke gælder i det omfang, andet er fastsat i medfør af forslagens § 1, stk. 3. Som det fremgår af bemærkningerne til § 1, sigtes der herved i første række til gennemførelsen af EF's direktiv om co-assurance.

Stk. 2 svarer til gældende lovs § 130, stk. 2.

Til § 220 (§ 131)

Bestemmelserne svarer til gældende lov.

Til § 221 (§ 132)

Forslagets stk. 1 svarer til gældende lov dog med den tilføjelse i 3. pkt., at §§ 118-150 og 179-191 kun finder anvendelse i det omfang forsikringstilsynet bestemmer det. Dette skyldes, at be-